

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ አሥራ አንድ

በራእይ መጽሐፍ የመጀመሪያው ወዮ ውስጥ ያለውን የአቡባከር ትንቢታዊ ጠቀሜታ መግለጥ

Jeff Pippenger
2024-03-02

በመጀመሪያው ወዮ ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ፣ ከመሐመድ በኋላ የተከተለው መሪ የመሐመድ አማኝ የነበረው አቡ በክር አብዱላህ ኢብን አቢ ቁሐፋ ነበር። እርሱን አቡባከር ብለን እንጠራለን። እርሱም ሆነ መሐመድ በመጀመሪያዎቹ አራት ቁጥሮች ውስጥ ተጠቅሰዋል። አቡባከር ከመሐመድ በኋላ የመጀመሪያው እስላማዊ ገዥ ነበር፤ ታሪክም በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር አራት የተወከለውን ለወታደሮቹ የሰጠውን ትእዛዝ ይመዘግባል። ይህ ትእዛዝ ሦስተኛው ወዮ በመጣ ጊዜ—እርሱም ሰባተኛው መለኮት የነበረው፣ እርሱም ደግሞ የሦስተኛው መልአክ መምጣት የነበረው—የጀመረውን የማተም ሂደት ይወክላል።

አምስተኛውም መልአክ ነፋ፤ ከሰማይም ወደ ምድር የወደቀች ኮከብ አየሁ፤ የጥልቁም ጉድጓድ ቁልፍ ለእርሱ ተሰጠው። የጥልቁም ጉድጓድ ከፈተ፤ ከጉድጓዱም እንደ ታላቅ እቶን ጢስ ያለ ጢስ ወጣ፤ ከጉድጓዱም ጢስ የተነሣ ፀሐይና አየር ጨለሙ። ከጢሱም አንበጣዎች ወደ ምድር ወጡ፤ እንደ ምድርም ጊንጦች ሥልጣን እንዳላቸው ሥልጣን ለእነርሱ ተሰጧቸው። የምድርንም ሣር፣ ማናቸውንም አረንጓዴ ነገር፣ ወይም ማንኛውንም ዛፍ እንዳይጎዱ ታዘዛቸው፤ ነገር ግን በግንባራቸው የእግዚአብሔር ማኅተም የሌላቸውን ሰዎች ብቻ እንዲጎዱ ታዘዛቸው። ራእይ 9፡1-4።

ከሰማይ የወደቀው “ኮከብ” በ606 ዓ.ም. አገልግሎቱን የጀመረው መሐመድ ነበር። መሐመድ “ፀሐይንና አየሩን” በሚያጨልም “ጢስ” እንዲወጣ እና እንደ “ጊንጥ” ኃይል የተሰጣቸው “አንበጣዎች” እንዲወጡ የሚያስችል “ጥልቁን ጉድጓድ” “የሚከፍት” “ቁልፍ” ተሰጠው። ያ ቁልፍ በሮማውያን ወታደራዊ ጥንካሬ ድካም ያመጣ ወታደራዊ ጦርነት ነበር፤ በዚህም የእስልምና ጦርነት እንዲነሣ መንገድ ተከፈተ። ጥልቁ ጉድጓድ የእስልምና የትውልድ ስፍራ የሆነችውን አረቢያ የሚወክል ምልክት ነው፤ ጢሱም በምድር ሁሉ ላይ ሊስፋፋ የነበረውን እና በሰሜን አፍሪካ፣ በደቡብ አውሮፓና በአረቢያ ላይ የሚገኙት የአንበጣ መንጋዎች እንደሚያጥለቀቁባቸው በተመሳሳይ ጂኦግራፊ ላይ ይዘታ ሊያደርግ የነበረውን የእስልምናን ሐሰተኛ ሃይማኖት ይወክል ነበር። አንበጣዎቹ የእስልምና ምልክት ናቸው፤ ኃይልም በትንቢታዊ ሁኔታ ወታደራዊ ኃይልን ይወክላል። ኃይላቸው እንደ ጊንጦች ሊሆን ነበር፣ እነርሱም ሳይታሰብ ይወጋሉ። ኡርያ ስሚዝ እንዲህ ይላል፡-

“ከሰማይም አንድ ኮከብ ወደ ምድር ወደቀ፤ የጥልቁም ጉድጓድ ቁልፍ ለእርሱ ተሰጠው።”
“ፋርሳዊው ንጉሥ የጥበቡንና የኃይሉን ድንቆች ሲያሰላስል፣ መሐመድን እንደ እግዚአብሔር ሐዋርያ እንዲያውቅ የሚጋብዝ ከመካ የመጣ ያልታወቀ አንድ ዜጋ ደብዳቤ ደረሰው። ግብዣውን አልተቀበለም፤ ደብዳቤውንም ቀደደው። ‘እንዲሁ ነው፤’ ሲል ዓረባዊው ነቢይ ጮኸ፤ ‘እግዚአብሔር መንግሥቱን ይቀድደዋል፤ የኮስቲስንም ልመና ይጥላል።’ በእነዚህ ሁለት የምሥራቅ መንግሥታት ዳርቻ ላይ ተቀምጦ፣ መሐመድ የእርስ በርሳቸውን የጥፋት መሻሻል በስውር ደስታ ተመለከተ፤ በፋርሳውያንም ድሎች መካከል ከጥቂት ዓመታት በፊት ሳይሆን በብዙ ዓመታት ሳይቆይ ድል ወደ ሮማውያን ዓላማዎች እንደገና እንደሚመለስ ለመተንበይ ደፈረ። ‘ይህ ትንቢት ተነገረ ተብሎ በሚታሰበው ጊዜ፣ ከመፈጸሙ የበለጠ የራቀ ትንቢት ሊኖር አይችልም ነበር፤ ምክንያቱም የሄራክሊዮስ የመጀመሪያዎቹ አሥራ ሁለት ዓመታት የመንግሥቱን ቀረብ ያለ ፍርስራሽ አስቀድመው አሳውቀው ነበር።’...”

“ኮስሮኤስ በእስያና በአፍሪካ ያለውን የሮማውያን ግዛት አስገዛ። እናም በዚያን ዘመን ‘የሮማ መንግሥት’ ‘ከቁስጥንጥንያ ቅጥሮች ጋር፣ ከቀሪው የግሪክ፣ የጣሊያንና የአፍሪካ ክፍል ጋር፣ እንዲሁም በእስያ የባሕር ዳርቻ ላይ ካሉ ከጢሮስ እስከ ትራብዞንድ ድረስ ያሉ አንዳንድ የባሕር ዳርቻ ከተሞች ብቻ ድረስ ተጠብቆ ነበር። የስድስት ዓመታት ልምምድ በመጨረሻ የፋርስን ንጉሥ የቁስጥንጥንያን መውረር እንዲተው አሳመነው፤ እንዲሁም ለሮማ መንግሥት መቤዝት የሚከፈል ዓመታዊ ግብርን በግልጽ ለዩ፤—አንድ ሺህ ታላንት ወርቅ፣ አንድ ሺህ ታላንት ብር፣ አንድ ሺህ የሐር ልብስ፣ አንድ ሺህ ፈረሶች፣ እና አንድ ሺህ ድንግል ሴቶች። ሄራክሊዮስ በእነዚህ አዋራጅ ውሎች ላይ ፈረመ። ነገር ግን ከምሥራቅ ድህነት ውስጥ እነዚያን ሀብቶች ለመሰብሰብ ያገኘው ጊዜና ስፍራ ደፋርና የተስፋ ቆራጭ ጥቃት ለማዘጋጀት በትጋት ተጠቀመበት።”

“የፋርስ ንጉሥ ያልታወቀውን ሳራሴን ናቀ፣ የመካ የሐሰተኛውን ነቢይ መልእክትም አላገጠበት። የሮማ ግዛት መፍረስ እንኳ ለሙሐመዳዊነት ወይም ለሳራሴናውያን የሐሰትን ትምህርት በጦር የሚያስፋፋ አስፋፊዎች እድገት በር ባልከፈተ ነበር። ምንም እንኳ የፋርሳውያን ንጉሥና የአቫርስ ካጋን (የአጢላ ተተኪ) የቁሣሮችን መንግሥታት ቅሪት በመካከላቸው ቢካፈሉትም። ኮስሮይስ ራሱ ወደቀ። የፋርስና የሮማ ነገሥታት ኃይላቸውን እርስ በርስ አሟጠው ነበር። እናም ሐሰተኛው ነቢይ ሰይፍ በእጁ ከመያዙ በፊት፣ ጉዞውን ይገቱ የነበሩና ኃይሉን ይደቁ የነበሩ ሰዎች ከእጃቸው ተመቶ ተነጠቀባቸው።”

“ከስኪፒዮና ሃኒባል ዘመን ጀምሮ፣ እስከ ንጉሥ ግዛቱ ነጻነት ድረስ ሄራቅሊዮስ ካከናወነው የበለጠ ድፍረት ያለው ሥራ አልተሞከረም። በጥቁር ባሕርና በአርሜንያ ተራሮች መካከል ያለውን አደገኛ መንገዱን መርምሮ አለፈ፤ ወደ ፋርስ ልብ ዘልቆ ገባ፤ የታላቁንም ንጉሥ ሠራዊቶች ወደ ደም የምታፈስ አገራቸው መከላከያ መለሳቸው።”

“በኒነዌ ውጊያ፣ ከገጋት ጀምሮ እስከ አሥራ አንደኛው ሰዓት ድረስ በብርቱ የተካሄደው ሰልፍ ውስጥ፣ ከተሰበሩ ወይም ከተቀደዱ ሊሆኑ የሚችሉትን ምልክቶች ሳይቈጠሩ፣ ሃያ ስምንት የጦር ዓላማዎች ከፋርሳውያን ተወሰዱ፤ የሠራዊታቸውም እጅግ ብዙው ክፍል ተቈራረጠ፤ አሸናፊዎቹም የራሳቸውን ኪሳራ ሰውረው ሌሊቱን በውጊያው ሜዳ ላይ አሳለፉ። የአሰር ከተሞችና ቤተ መንግሥቶችም ለመጀመሪያ ጊዜ ለሮማውያን ተከፈቱ።”

“የሮማ ንጉሥ ነገሥት በያዛቸው ድል አድራጎቶች አልተበረታም፤ በዚያኑ ጊዜም ከአረቢያ ለተነሱት ብዙ ሳራሴኖች መንገድ ተዘጋጀ፤ እነርሱም ከዚያው አገር እንደ አንበጣ ሆነው እየተመሙ በመንገዳቸው ላይ ጨለማና አሳሳች የመሐመድ እምነትን ሲያስፋፋ ፈጥነው ሁለቱንም የፋርስና የሮማ መንግሥታት ሸፈኑ።”

“የዚህ እውነታ የበለጠ የተሟላ ምሳሌ ሊፈለግ አይችልም፤ ይህም ከጊቦን የተወሰዱት ከፊተኛዎቹ ጥቅሶች በተወሰዱበት ምዕራፍ የመጨረሻ ቃላት የሚያቀርቡት ነው። ‘ምንም እንኳ በሄራቅሊዮስ ሰንደቅ ሥር አሸናፊ ሠራዊት ተደራጅቶ ነበር፣ ያ ከተፈጥሮ የራቀ ጥረት ኃይላቸውን ከማሰልጠን ይልቅ ያደከመው ይመስላል። ንጉሠ ነገሥቱ በቆስጠንጢኖስ ወይም በኢየሩሳሌም ሲያሸንፍ፣ በሶርያ ዳርቻ ላይ ያለች አንዲት ያልታወቀች ከተማ በሳራሴኖች ተበዘበዘች፤ እነርሱም ለመታደግ የተገሠገሡትን አንዳንድ ጭፍሮች ቈራረጧቸው፤—ይህም የታላቅ አብዮት መቅድም ባልሆነ ኖሮ የተለመደና ቀላል ክስተት ብቻ በሆነ ነበር። እነዚህ ዘራፊዎች የሙሐመድ ሐዋርያት ነበሩ፤ የእነርሱም እብድ ጀግንነት ከምድረ በዳ ወጥቶ ተገለጠ፤ በንግሥናውም የመጨረሻ ስምንት ዓመታት ውስጥ ሄራቅሊዮስ ከፋርሳውያን አስመልሶ ያዳናቸውን ያንኑ ክፍለ ሀገራት ለዐረቦች አጣ።”

“‘ማደሪያው በሰማያት ያልሆነው የማታለልና የእልልታ መንፈስ’ በምድር ላይ ተፈታ። የማይጠነቀቅ ጉድጓድ እንዲከፈት ቁልፍ ብቻ ያስፈልገው ነበር፤ ያ ቁልፍም የኮስሮኤስ ውድቀት ነበር። እርሱ የመካ ያልታወቀ ነዋሪ የላከውን ደብዳቤ በንቀት ቀዶ ጣለ። ነገር ግን ከ‘ክብሩ ነበልባል’ ወደ ማንም ዓይን

ሊያስተውለው ወደማይችለው 'የጨለማ ማማ' በወደቀ ጊዜ፣ የሞሐመድ ስም በፊቱ የኮስቮኤስ ስም ድንገት ወደ መርሳት ሊገባ ነበር፤ ጨረቃውም ከዋክብቱ እስኪወድቅ ድረስ መውጣቷን ብቻ የምትጠብቅ የሆነች ትመስል ነበር። ኮስቮኤስ ከፍጹም ሽንፈቱና ከመንግሥቱ መጥፋቱ በኋላ በ628 ዓመት ተገደለ፤ 629 ዓመትም 'በአረቢያ ድል መንሣት' እና 'በሞሐመዳውያን በሮማውያን ግዛት ላይ የተደረገው የመጀመሪያ ጦርነት' ተለይታ ተመልክታለች። 'አምስተኛውም መልአክ ነፋ፣ ከሰማይም ወደ ምድር የወደቀን ኮከብ አየሁ፤ ለእርሱም የማይጠነቀቅ ጉድጓድ ቁልፍ ተሰጠው። የማይጠነቀቅ ጉድጓድንም ከፈተ።' ወደ ምድር ወደቀ። የሮማውያን ግዛት ኃይል በተሟጠጠ ጊዜ፣ የምሥራቁም ታላቅ ንጉሥ በጨለማው ማማ ሞቶ በተኛ ጊዜ፣ በሶርያ ድንበር ላይ ያለች ያልታወቀች ከተማ መበደር 'የታላቅ አብዮት ቅድመ ንግግር' ነበረ። 'ዘራፊዎቹ የሞሐመድ ሐዋርያት ነበሩ፣ የእብድነት ጀግንነታቸውም ከምድረ በዳ ወጣ።'"

"የማይለካ ጉድጓድ።—የዚህ ቃል ትርጉም ከግሪክ ሊማር ይችላል፤ በዚያም 'ጥልቅ፣ መጨረሻ የሌለው፣ እጅግ ጥልቅ' ተብሎ ይገለጻል፤ እንዲሁም ማንኛውንም ባድማ፣ ምድረ በዳ፣ ያልተለማ ስፍራ ሊያመለክት ይችላል። በመጀመሪያዋ የትርምስና የአለመዋቀር ሁኔታ ውስጥ ባለችው ምድር ላይ ይህ ተግባራዊ ተደርጎአል። ዘፍ. 1:2። በዚህ ሁኔታ ይህ ቃል፣ ከዳርቻው የአንበጣ መንጋ ያሉ የሣራሴኖች ጭፍሮች የወጡበትን ያልታወቀ የአረቢያ ምድረ በዳ ባድማ ስፍራዎች በተገቢው ሁኔታ ሊያመለክት ይችላል። የፋርስ ንጉሥ የነበረው ኮስቮኤስ ውድቀትም፣ የማይለካው ጉድጓድ መከፈት እንደሆነ በተገቢው ሊወከል ይችላል፤ ምክንያቱም ይህ ለሞሐመድ ተከታዮች ከየተሰወረ አገራቸው ወጥተው የሚያሰስቱ ትምህርቶቻቸውን በእሳትና በሰይፍ እንዲያስፋፉ መንገድ አዘጋጃላቸውና፤ እስከ ጨለማቸውን በምሥራቃቸው ግዛት ሁሉ ላይ እስኪያስፋፉ ድረስ።" ዩራያ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 495-498.

የመጀመሪያው ወዮ፣ እርሱም አምስተኛው መለክት ሲሆን፣ እስልምና በሮም ላይ ያካሄደውን ጦርነት መጀመሪያ ይለያል፤ እንዲሁም ሮም እና ፋርስ መካከል ሮም ድል ያደረገበትን ውጊያ ይገልጻል፤ ነገር ግን ይህን ሲያደርግ የእስልምናውን ኃይል መነሳት ሊከለክል እስከማይችል ድረስ የጦር ኃይሉን አሟጦ ነበር። የመጀመሪያው ወዮ እና የሁለተኛው ወዮ ትንቢታዊ ባሕርያት፣ የሦስተኛውን ወዮ ትንቢታዊ ባሕርያት ይለያሉ፤ እናም የመጀመሪያዎቹን ሁለት ወዮዎች የሦስተኛው ወዮ ታሪክ ምልክቶች እንደሆኑ መገንዘብ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ያ ታሪክ በ2001 ሴፕቴምበር 11 የተጀመረውን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ዘመን ይወክላል። በመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች በሙሐመድ የተወከለው ትንቢታዊ ታሪክ ከተገለጸ በኋላ፣ በአራተኛው ቁጥር ከሙሐመድ በኋላ የነበረው የመጀመሪያው መሪ አቡባከር ይገባል።

እነርሱም የምድርን ሣር ወይም ማንኛውንም አረንጓዴ ነገር ወይም ማንኛውንም ዘፍ እንዳያበላሹ፣ ነገር ግን በግንባራቸው የእግዚአብሔር ማኅተም የሌላቸውን ሰዎች ብቻ እንዲገዱ ታዘዙ። ራእይ 9:4።

የአቡባከር ትእዛዝ በዚያን ጊዜ በሮማውያን ግዛቶች ውስጥ የነበሩትን ሁለት ዓይነት አምላኪዎች እንዲለዩ ለእስላማዊ ተዋጊዎች መመሪያ ሰጠ። አንደኛው ወገን ካቶሊኮች ነበሩ፤ ከእነርሱም መካከል የራሳቸውን የኋለ ክፍል የሚላጩ (ቶንሱር) አንዳንድ የሃይማኖት ሥርዓቶች ነበሩአቸው፣ እንዲሁም የእሑድን አምልኮ ይጠብቁ ነበር። ሌላው ወገን የሰባተኛውን ቀን ሰንበት የሚጠብቁ ነበሩ፣ ሰንበትም የእግዚአብሔር ማኅተም ነው።

«ከሙሐመድ ሞት በኋላ፣ በአዛዥነት ስፍራ አቡባከር ተተካው ሲሆን፣ በእ.ኤ.አ. 632 ዓ.ም. ነበር፤ እርሱም ሥልጣኑንና መንግሥቱን በተገቢው ሁኔታ እንዳጸና ወዲያውኑ ለዓረብ ጎሳዎች ዙሪያዊ ደብዳቤ ላከ፤ ከዚህም የሚከተለው የተወሰደ ነው፡—»

“ከእግዚአብሔር ጦርነቶች ጋር በምትዋጉበት ጊዜ፣ ጀርባችሁን ሳትሰጡ እንደ ወንዶች ተዋጉ፤ ነገር ግን ድልዎ በሴቶችና በሕፃናት ደም አይነካ። የተምር ዘፎችን አታጥፉ፣ የእህል እርሻዎችንም አታቃጥሉ። የፍሬ

ዘፎችን አትቆርጡ። ለመብላት ከምታርዱት በቀርም በእንስሳት ላይ ምንም ጉዳት አታድርጉ። ማናቸውንም ቃል ኪዳን ወይም ስምምነት በምታደርጉ ጊዜ፣ በእርሱ ጽኑ፣ ለቃላችሁም ታማኞች ሁኑ። ስትሄዱም በገዳማት ውስጥ ተለይተው የሚኖሩ፣ እግዚአብሔርንም በዚያ መንገድ ለማገልገል የወሰኑ አንዳንድ ሃይማኖተኞችን ታገኛላችሁ፤ ተወአቸው፣ እነርሱንም አትግደሉ፣ ገዳማቶቻቸውንም አታፍርሱ። እንዲሁም ሌላ ዓይነት ሰዎችን፣ ራሳቸውን ክብ አድርገው የተላጩ፣ የሰይጣን ምክራብ ወገኖች የሆኑትን ታገኛላችሁ፤ የእነርሱን የራስ ቅሎች በእርግጥ ሰንጠቁ፣ እስልምናን እስኪቀበሉ ወይም ግብር እስኪከፍሉ ድረስም ምሕረት አታድርጉላቸው።”

“በትንቢትም ሆነ በታሪክ ውስጥ፣ ከአረመኔው ትእዛዝ ይልቅ ሰብአዊ የሆኑት ትእዛዞች በእኩል ጥንቃቄ እንደ ተፈጸሙ አልተነገረም፤ ነገር ግን እነዚህን እንዲያደርጉ ታዝዘው ነበር። እናም ከዚህ በፊት የተጠቀሱት ነገሮች፣ ጊቦን እንደ መዘገበው፣ ለሁሉም የሰራሴኖች ሠራዊት ትእዛዞችን ማስተላለፍ ግዴታቸው ለነበረባቸው አለቆች አቡበክር የሰጣቸው ብቻ የተመዘገቡ መመሪያዎች ናቸው። እነዚህ ትእዛዞች ከትንቢቱ ጋር በእኩል መልኩ የሚለዩና የሚጣጣሙ ናቸው፤ እስኪ ከሞተኛ ሰው ትእዛዝ ይልቅ ከፍ ላለ ትእዛዝ የታወቀና ቀጥተኛ ታዛዥ እየሆነ ካለፈ ራሱ እንደ ሠራ ያህል ነው፤ እና በዚያውም የኢየሱስን ሃይማኖት ለመዋጋትና በምትኩ መሐመዳዊነትን ለማስፋፋት በመውጣቱ ራሱ ላይ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ራዕይ እንደሚናገር ቀድሞ የተተነበየውን ቃላት ይገመ።”

“በግንባራቸው ላይ ያለው የእግዚአብሔር ማኅተም።—በምዕራፍ 7፡1-3 ላይ በተሰጡት ማብራሪያዎች ውስጥ የእግዚአብሔር ማኅተም የአራተኛው ትእዛዝ ሰንበት መሆኑን አሳይተናል፤ እናም በዚህ የአሁኑ ዘመን ሁሉ ውስጥ እውነተኛውን ሰንበት የጠበቁ እንደነበሩ ታሪክ በዚህ እውነታ ላይ ዝም አይልም። ነገር ግን በዚህ ስፍራ ለብዙዎች የተነሣው ጥያቄ፣ በዚያ ዘመን በግንባራቸው ላይ የእግዚአብሔር ማኅተም የነበራቸው እነዚያ ሰዎች ማን ነበሩ? እነርሱስ በዚህ ምክንያት ከመሐመዳውያን ግፍ እንዴት ነጻ ሆኑ? አንባቢው አስቀድሞ እንደ ተጠቀሰው፣ በዚህ ዘመን ሁሉ ውስጥ በግንባራቸው ላይ የእግዚአብሔር ማኅተም የነበራቸው፣ ወይም እውነተኛውን ሰንበት በእውቀት የጠበቁ ሰዎች እንደነበሩ ይያዝ፤ ከዚህም በላይ ትንቢቱ የሚናገረው የዚህ አጥፊ የቱርክ ንይል ጥቃቶች ወደ እነርሱ እንዳልተመሩ ነገር ግን ወደ ሌላ ክፍል እንደተመሩ እንዲያስብ። በዚህ መልኩ ጉዳዩ ከችግር ሁሉ ይፈታል፤ ምክንያቱም ትንቢቱ በእውነት የሚያረጋግጠው ይህን ብቻ ነው። በጽሑፉ ውስጥ በቀጥታ ወደ እይታ የሚመጣው አንድ ክፍል ሰዎች ብቻ ነው፤ እነርሱም በግንባራቸው ላይ የእግዚአብሔር ማኅተም የሌላቸው ናቸው፤ እናም ማኅተሙ ያላቸው የተጠበቁ መሆናቸው በግልጽ ሳይሆን በአንደምታ ብቻ ተከትቶ መጥቷል። ስለዚህም ሰራሴኖች በጥላቻቸው ዕቃዎች ላይ ካመጡት መከራ ውስጥ ከእነዚህ ማናቸውም እንደተካተቱ ከታሪክ አንማርም። እነርሱ በሌላ ክፍል ሰዎች ላይ ተልከው ነበር። በዚህም ክፍል ሰዎች ላይ የሚመጣው ጥፋት ከሌሎች ሰዎች መጠበቅ ጋር በንጽጽር አልተቀመጠም፤ ነገር ግን ከምድር ፍሬዎችና ከአረንጓዴ ተክል ጋር ብቻ ነው፤ እንዲህ ሲል፡- ሣሩን፣ ዘፎቹን፣ ወይም ማንኛውንም አረንጓዴ ነገር አትጉዱ፤ ነገር ግን አንድን የተወሰነ ክፍል ሰዎች ብቻ። በፍጻሜውም ውስጥ በተለመደ ሁኔታ እንደዚህ ያሉ ሠራዊቶች የሚያጠፉትን፣ ማለትም የተፈጥሮን ገጽታና ምርቶች፣ የሚቆጥብ የወራሪዎች ሠራዊት እንግዳ ትዕይንት እናያለን፤ እንዲሁም በግንባራቸው ላይ የእግዚአብሔር ማኅተም የሌላቸውን እነዚያን ሰዎች እንዲጎዱ በተሰጣቸው ፈቃድ መሠረት፣ ከሰይጣን ምክራብ የሆኑና ጭንቅላታቸውን የላጩ አክሊሎች ያሏቸው አንድ ክፍል ሃይማኖተኞችን የራስ ቅሎቻቸውን ሲሰነጥቁ እናያለን።”

“እነዚህ ያለ ጥርጥር የመነኮሳት አንድ ክፍል ወይም ሌላ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ክፍል ነበሩ። የሙሐመዳውያንም ጦር በእነዚህ ላይ ተመርቶ ነበር። እነርሱንም በግምባራቸው የእግዚአብሔር ማኅተም እንደሌላቸው አድርጎ መግለጹ ለእኛ ልዩ ተስማሚነት ያለው ነገር ይመስለናል። ካልሆነም በተፈጥሮ የተዘጋጀ እንደሆነ ይታያል፤ ምክንያቱም እርስዎ በእውነተኛው ሰንበት ማስወገድ እና በስፍራው ሐሰተኛን ማቋቋም የእግዚአብሔርን ሕግ ከማኅተሙ የነጠቀቸው ቤተ ክርስቲያን በትክክል እርስዎ ናትና። እንዲሁም አቡበክር ተከታዮቹ እንዳያስቸግሯቸው ያዘዘቸው ሰዎች፣ ከትንቢቱም ሆነ

ከታሪክም መሠረት፣ የእግዚአብሔርን ማኅተም ይዘው እንደነበሩ ወይም በግድ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደሆኑ አንገነዘብም። እነርሱ ማን እንደነበሩ፣ እና በምን ምክንያት እንደተተዉ፣ የጊቦን ጥቂት ምስክርነት አያሳውቅም፤ እኛም ለማወቅ ሌላ መንገድ የለንም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ማኅተም ካላቸው ከእነዚህ መካከል ማንም እንዳልተነካ፣ ሌላው ግን በግልጽ ሁኔታ ያልነበረው ክፍል ለሰይፍ እንደተሰጠ ለማመን ሙሉ ምክንያት አለን፤ እንዲሁም የትንቢቱ ዝርዝር መግለጫዎች በበቂ ሁኔታ ተፈጽመዋል።” ኡርያስ ስሚዝ፣ Daniel and Revelation, 500-502።

አቡበከር ከመሐመድ ሞት በኋላ የመሐመድን ተከታዮች ወደ ካሊፋት አንድ አድርጎ አደራጀ፤ ስለዚህ ምንም እንኳ እነርሱ ሁለት የተለያዩ ታሪካዊ ሰዎች ቢሆኑም፣ በአንድነት ሲወሰዱ የመጀመሪያው ወይ የእስልምናን ምስክርነት መጀመሪያ ይወክላሉ፤ እና የመጀመሪያውን ወይ ታሪክ የሚያመለክተው ታሪካዊ ሰው መሐመድ ነው።

በሁለተኛው ወይ ታሪክ መጀመሪያ ላይ መሐመድ ሁለተኛ በ1453 ቆስጠንጢኖስን ድል አደረገ። በ1449 እስልምናን የሚወክሉ አራት መላእክት ተፈቱ። የመጀመሪያው ወይ መጀመሪያና መጨረሻ በቅደም ተከተል በመሐመድ ፊተኛና በመሐመድ ሁለተኛ ምልክት ተደርጎበታል። በትንቢታዊ መልኩ የመጀመሪያው ወይ ታሪክ መጀመሪያና መጨረሻ የአልፋና የአሜጋ ፊርማ ይሸከማል።

የሁለተኛው ወይ ታሪክ መጀመሪያ አራት መላእክትን የሚመለከት የጊዜ ትንቢትን ያካትታል፤ እነዚህም በዚያን ጊዜ የተፈቱ ከዚያም በኋላ በ1840 አገስት 11 የተገደቡ እስልምናን ይወክላሉ። ከዚያ ነጥብ ጀምሮ እስከ 1844 አክቶበር 22 ድረስ፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማተም ተምሳሌታዊ በሆነ መልኩ ይቀርባል። የሁለተኛው ወይ ታሪክ መጀመሪያ የእስልምና መፈታትን ያመለክታል፣ መጨረሻውም የእስልምና መገደብን ያመለክታል። ሁለቱም የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወይ ታሪክ መጀመሪያቸውን ከመጨረሻቸው ጋር የሚያገናኙ ትክክለኛ ትንቢታዊ ምልክቶች አሏቸው።

ሦስተኛውን ወይ ለመለየት የመጀመሪያዎቹ ሁለት ወይዎች “መስመር በመስመር” እርስ በእርሳቸው ላይ ሊቀመጡ ይገባል። በእስልምና የመጀመሪያዎቹ ሁለት ምስክሮች የሚታወቅባቸው ከትንቢታዊ ባሕርያት አንዱ፣ በአልፋና አሜጋ ፊርማ መጀመሪያውንና መጨረሻውን የሚያመለክት የተወሰነ የዘመን ክፍለ ጊዜ መወከላቸው ነው። እነርሱ ደግሞ ሁለተኛ ፊርማ አላቸው፤ ምክንያቱም የመጀመሪያው ወይ መጀመሪያ የእግዚአብሔርን ሕዝብ መታተም እንደሚያመለክት ሁሉ፣ የሁለተኛው ወይ መጨረሻም ደግሞ የእግዚአብሔርን ሕዝብ መታተም ያመለክታል።

ሦስተኛው ወይ እስልምና በድንገትና ሳይጠበቅ በራእይ አሠራ ሦስት የተገለጸውን የምድር አውሬ በመውጋት በመጣ ጊዜ ደረሰ፤ እንዲሁም የማተም ዘመን ተጀመረ። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማተም በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ያበቃል፤ ለዚያም ክብደት ምላሽ እንደ ሆነ ብሔራዊ ክብደትን ብሔራዊ ጥፋት ይከተላል። በአረማዊት ሮምና በጳጳሳዊት ሮም እንደ ተመሰለው ብሔራዊ ጥፋት በእግዚአብሔር የመለከት ፍርዶች ይፈጸማል። እነዚህ ሦስቱ ወይዎች ደግሞ መለከቶች ናቸው። የሦስተኛው ወይ እስልምና የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ዘመን በሚያበቃበት ጊዜ፣ በአሜሪካ ውስጥ በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ላይ እንደገና በድንገትና ሳይጠበቅ ይመታል። ያ ዘመን በመጀመሪያው ወይ የመጀመሪያ ዘመን እንደ ምሳሌ ቀድሞ ተገልጦአል፤ እንዲሁም በሁለተኛው ወይ የመጨረሻ ዘመን ደግሞ ተመስሏል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

ሣራም ግብጻዊቱ አጋር ለአብርሃም የወለደችለትን ልጅ ሲሳለቅ አየች። ስለዚህም ለአብርሃም፡- “ይህችን ባሪያ ሴትና ልጅን አስወግድ፤ የዚህች ባሪያ ሴት ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር አብሮ አይወርስምና” አላቸው። ይህም ነገር ስለ ልጁ በአብርሃም ፊት እጅግ ከባድ ሆነበት። እግዚአብሔርም አብርሃምን፡- “ስለ ብላቴናውና ስለ ባሪያህ ሴት በፊትህ ከባድ አይሁንብህ፤ ሣራ ያላችሁን ሁሉ ቃልዋን ስማ፤ ዘርህ

በይስሐቅ ይጠራል። ነገር ግን የባሪያይቱን ልጅ ደግሞ እርሱ ዘርህ ስለሆነ ሕዝብ አደርገዋለሁ” አለው። አብርሃምም ማለዳ ተነሥቶ እንጀራና የውኃ አቁማዳ ወሰደ፤ ለአጋርም ሰጣት፤ በትከሻዋም ላይ አኖረው፤ ሕፃናትም ከእርስዋ ጋር ሰጥቶ አሰናበታት። እርስዋም ሄደች፤ በብሔርሳቤህ ምድረ በዳም ውስጥ ተቅበዘበዘች። በአቁማዳውም ውኃው አለቀ፤ ልጁንም ከቍጥቋጥዎች በታች ካለው ከአንዱ በታች ጣለችው። እርስዋም ሄዳ እንደ ቀስት ወርወር ያህል ራቅ ብላ በእርሱ ፊት ለፊት ተቀመጠች፤ “የልጁን ሞት አላይ” ብላ ነበርና። በእርሱም ፊት ለፊት ተቀምጧ ድምፅዋን ከፍ አድርጋ አለቀሰች። እግዚአብሔርም የብላቴናውን ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ከሰማይ አጋርን ጠርቶ፡- “አጋር ሆይ፡ ምን ሆነሽ? አትፍረ፤ እግዚአብሔር ብላቴናው ባለበት ስፍራ ድምፁን ሰምቶአልና። ተነሺ፡ ብላቴናውን አንሺ፤ በእጅሽም አጽንተሽ ያዢው፤ ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና” አላት። እግዚአብሔርም ዓይኖቿን ከፈተ፤ የውኃም ጉድጓድ አየች፤ ሄዳም አቁማዳውን በውኃ ሞልታ ለብላቴናው አጠጣችው። እግዚአብሔርም ከብላቴናው ጋር ነበረ፤ አደገም፡ በምድረ በዳም ተቀመጠ፤ ቀስተኛም ሆነ። ዘፍጥረት 21፡9-20።